

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 4C/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424200199
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Buchalová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1424200199.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Dagmar Buchalovou. v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s.r.o., sídlo: Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, SR, IČO: 45 474 231, zastúpený: Združenie spotrebiteľov poistných produktov so sídlom: Sabinovská 11, Bratislava 821 03, IČO: 42 271 282, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená: FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 56 711 832, o zaplatenie 1.483,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.483,- EUR, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.829,- EUR od 19.05.2022 do 30.06.2022, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.483,- EUR od 30.06.2022 do zaplatenia, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na upomínací súd - Okresný súd Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1.483,- EUR s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.829,- EUR od 19.05. 2022 do 30.06. 2022 a úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.483,- EUR od 30.06. 2022 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.01.2022 došlo k dopravnej nehode pričom vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si náhradu škody uplatňoval poškodený, resp. žalobca. Priebeh nehody, zavinenie, vzniknutý rozsah poškodenia vozidiel ani právny základ nehody či žalobcom vznesených nárokov nie sú medzi stranami sporu sporné. Poškodený bol v dôsledku škody vzniknutej na jeho motorovom vozidle nútený účelne si požičať náhradné motorové vozidlo a to po dobu opravy jeho poškodeného vozidla, príp. po dobu riešenia poskytnutia náhrady škody za jeho totálne zničené motorové vozidlo. Poškodený za týmto účelom uzavrel nájomnú zmluvu so spol. Poistná udalosť s.r.o., predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla, ktoré zodpovedalo rovnakej kategórii akej bolo poškodené motorové vozidlo poškodeného. Poškodený, p. V. L., mal poškodené motorové vozidlo H. A., Z. BB-XXXGK. So žalobcom sa zmluvne dohodol na nájme náhradného motorového vozidla značky K. E. v cene 66,- Eur/deň, ktorý trval od 19.01.2022, 11:30 hod do 07.03.2022, 18:00 hod. Celkovo nájom trval 48 dní pričom za tieto dni nájmu náhradného motorového vozidla bola poškodenému následne vystavená faktúra č. XXXXXX v celkovej výške 3.193,- Eur v rámci ktorej bolo účtovaných aj 25,- Eur za dezinfekciu vozidla v súvislosti s pandémiou Covid-19. Žalovaný z povinne zmluvného poistenia vinníka nehody (poistná udalosť č. XXXXXXXXXXXX, podľa informácii žalobcu, uznal nárok na náhradu škody iba v cene XX,- Eur/deň, za obdobie celkovo 38 dní (podľa všetkého asi len do 26.02.2022, 11:30 hod) a vyplatením tomu zodpovedajúcej sumy 1.364,- + 346,- Eur, v celkovej výške 1.710,- Eur, považoval poistnú udalosť za vybavenú. K dnešnému dňu teda ostáva neuhradené nájomné vo výške 1.483,- Eur pričom z vyššie uvedeného opisu rozhodujúcich skutočností rezultuje záver, že v súdnom konaní je sporná cena nájmu aj doba nájmu vrátane dezinfekcie vozidla za 25,- Eur. Pohľadávku poškodeného voči žalovanému,

ktorá spočíva v nároku na náhradu škody za náklady vynaložené na nájom náhradného vozidla žalobca prevzal od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky pričom postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené. Žalovaný podľa názoru žalobcu zákonom predpísaným spôsobom neoznámil a nepreukázal poškodenému opodstatnenosť zníženia požadovaného plnenia a preto je žalobca nútený podať žalobu o plnenie na súd. Čo sa týka bežne používanej argumentácie poisťovní o tom, že pri totálnej škode je nárok na náhradné vozidlo iba do momentu prvého oznámenia poisťovne o vzniku tzv. totálnej škody tak uvádzame, že tento právny názor je v súčasnej dobe už prekonaný a to na základe viacerých nálezov Ústavného súdu SR ako aj množstva rozhodnutí slovenských všeobecných súdov. Dokonca aj Ústavný súd ČR, napr. vo veci sp. zn. I. ÚS 3831/17 zo dňa 24.7.2018, nálezom rozhodol, že pri tzv. totálnych škodách je, čo sa týka oznámení poisťovateľa, rozhodujúci až finálny oznam poisťovne o dátume ukončenia šetrenia poisťovne a výške poistného plnenia. Ústavné súdy SR aj ČR ako rozhodujúce kritérium čo sa týka účelnosti, považujú až ten deň, kedy poškodený získa reálnu možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. Ústavný súd SR svojim nálezom III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023 konštatoval, že akákoľvek predbežná informácia poisťovne o vzniku totálnej škody je právne bezvýznamná a že pre posúdenie konca nároku na náhradné vozidlo je rozhodujúce až riadne konečné (záverečné, finálne) oznámenie poisťovne vystavené v súlade s § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP č. 381/2001 Z.z. o tom, že i) šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené a udalosť poisťovňa vybavila ako totálnu škodu a ii) v akej výške poškodenému poskytuje poistné plnenie, pretože až prijatím poistného plnenia poškodený získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. V kontexte momentu doručenia, resp. prevzatia riadneho Oznámenia o ukončení šetrenia a výške poistného plnenia vystaveného poisťovateľom v súlade s § 11 ods. 6, písm. a) zákona o PZP č. 381/2001 Z.z, si žalobca na záver dovoľuje poukázať aj na legitímnu existenciu primeraných a bežne zaužívaných lehôt a spôsobov prevzatia doručovaných zásielok a teda žalobca poukazuje na to, že dátum vystavenia oznámenia o ukončení šetrenia nemôže byť bez ďalšieho automaticky považovaný za moment doručenia, resp. prevzatia daného oznámenia či dokonca za moment, kedy definitívne zanikne účelná potreba použitia požičaného náhradného motorového vozidla, resp. účelnosť nákladov vynaložených na požičanie náhradného vozidla. Totiž na vyplatenie vyčísleného poistného plnenia má poisťovňa podľa Občianskeho zákonníka zákonnú lehotu ďalších 15 dní a rovnako tak poškodený si nové vozidlo tiež objektívne nezaobstará zo dňa na deň a teda skutočné časové možnosti využitia získanej hodnoty (obdržaného poistného plnenia) je preto potrebné, v zmysle vyššie uvedeného, posudzovať vo vzájomných súvislostiach.

2. Upomínací súd vydal vo veci dňa 11.10. 2024 pod sp. zn. 8Up/1256/2024 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením vo veci samej, čím sa v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní platobný rozkaz zrušil.

3. V podanom odpore žiadala žalovaná žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že žalobca odôvodňuje svoj nárok vychádzajúc zo skutočnosti, že dňa 11.01.2022 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky H. A., EČV: A (ďalej len „MV“), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený V. L. (ďalej len „Poškodený“). Škodová udalosť mala byť spôsobená prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u Žalovaného, ktorý ju eviduje pod č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Škodová udalosť“). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného MV a následne uzavrel Nájomnú zmluvu zo dňa 19.01.2022 (ďalej len „Nájomná zmluva“), na základe ktorej mal Žalobca prenajať Poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. K. E. v cene 66 Eur/deň, ktorý trval od 19.01.2022 do 07.03.2022, t.j. 48 dní. Po ukončení nájmu Žalobca vystavil Poškodenému faktúru č. XXXXXX na sumu 3193 EUR (ďalej len „Faktúra“). Žalovaný vybavil poistnú udalosť tak, že poskytol Žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla rozsahu 45 EUR/deň za obdobie 38 dní a vyplatením zodpovedajúcej sumy 1364 + 346 EUR, t.j. celkovo v sume 1710 EUR. Ku dňu podania žaloby tak zostáva neuhradené nájomné vo výške 1483 EUR, vrátane poplatku za dezinfekciu MV. Poškodený uzavrel so Žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce zo Škodovej udalosti (ďalej len „Zmluva o postúpení“), z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. V nadväznosti na vyššie uvedené máme za to, že Návrh Žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal v žalobnom návrhu v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce.

Zastúpenie Žalobcu Združením spotrebiteľov poisťných produktov (ďalej len „Združenie“) považujeme za neprípustné v zmysle Civilného sporového poriadku. Máme za to, že Združenie nemôže v tomto konaní zastupovať Žalobcu, a to ani ako: a) tzv. všeobecný zástupca - v zmysle ust. § 89 ods.2 Civilného sporového poriadku, nakoľko Združenie vystupuje vo viacerých konaniach ako zástupca, b) zástupca v spore s ochranou slabšej strany - nakoľko Žalobca (ani jeho právny predchodca) nemá postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného navrhujeme, aby súd v zmysle ust. § 89 ods. 2 Civilného sporového poriadku uznesením rozhodol, že neprípúšťa zastupovanie Žalobcu Združením. Ďalej máme za to, že Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané Žalobcom) vyplýva, že Poškodený mal voči Žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej Faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že Poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom Žalobcu. Uvedené preukazuje Žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) Faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve Poškodený.

3a. Vo vzťahu k samotnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla poukazujeme na to, že vo Faktúre je uvedené: Celková cena nájmu za 1 deň doby nájmu: 66 EUR/deň, 1. Základná cena za 1 deň doby nájmu: 45 EUR/deň, 2. Prirážka: 21 EUR/deň. Žalovaná v zmysle Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 04.05.2022 (ďalej len „Oznámenie 1“) a Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 29.06.2022 (ďalej len „Oznámenie 2“) poskytla náhradu škody:

- za 38 dní nájmu, t.j. za obdobie od 19.01.2022 do 25.02.2022, nakoľko dňa 24.02.2022 bola Poistná udalosť vyhodnotená ako totálna škoda - neekonomická oprava.

- za základnú cenu nájmu vo výške 45 EUR/deň, bez prirážky, na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v regióne a kategórie poškodeného vozidla

- bez poplatku za dezinfekciu vozidla - Žalobca neuviedol, ako mala prebehnúť dezinfekcia, aké prostriedky na ňu mali byť použité, či mala byť vykonaná pred začatím nájmu alebo po skončení nájmu.

K počtu priznaných dní nájmu Žalovaná doplňujúco uvádza, že škodová udalosť týkajúca sa samotnej opravy MV Poškodeného, ktorú Žalovaná likvidovala pod č. XXXXXXXXXXXX, bola po ukončení šetrenia vybavená ako totálna škoda. Poškodený bol o tejto skutočnosti informovaný už Oznámením zo dňa 24.02.2022, zasielaným poštou, ktoré mu zároveň bolo doručené mailom dňa 24.02.2022. Z uvedeného vyplýva, že Poškodený (ako aj Žalobca ako jeho zástupca) sa už dňa 24.02.2024 dozvedel o tom, že oprava jeho MV by bola neekonomická, a o spôsobe likvidácie poisťnej udalosti týkajúcej sa samotného poškodenia MV ako totálnej škody. Z tohto dôvodu bol nájom náhradného motorového vozidla po dátume 24.02.2022 neúčelný a nedôvodný - neexistuje preto dôvod, pre ktorý by mal Žalovaný hradiť aj náklady za nájom motorového po tomto dátume. Žalovaná uvádza, že základnú cenu nájmu vo výške 45 EUR/deň bez DPH, ktorú fakturoval Poškodenému Žalobca, považuje za oprávnenú a obvyklú, aj v porovnaní s cenníkmi ostatných autopožičovní. Avšak, prirážku, ktorú Žalobca fakturoval, považuje za účelovú a neoprávnenú. Žalovaná navrhuje, aby súd vydal uznesenie, ktorým zruší Platobný rozkaz v celom rozsahu, nariadil pojednávanie, a aby po vykonaní dokazovania žalobu Žalobcu v celom rozsahu zamietol a priznal Žalovanému nárok na náhradu trov konania proti Žalobcovi

4. Žalobca v replike uviedol, že si úvodom dovoľuje poukázať na to, že predmetom sporu je cena nájmu aj doba nájmu vrátane dezinfekcie vozidla za 25,- Eur pričom žalovaný pri svojej obrane (s cieľom odvieť pozornosť súdu od podstaty súdneho sporu) argumentuje účelovo a širokospektrálne nasledovnými okruhmi námietok, resp. napáda nasledovne:

- žalobca neuviedol v žalobe podstatné náležitosti, resp. o čo opiera svoj nárok a pod.

- žalobca nemôže byť zastúpený Združením spotrebiteľov poisťných produktov

- žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný / zmluva o postúpení je neplatná

- dezinfekcia za 25,- Eur je nekonkretizovaná

- účelnosť nájmu náhradného vozidla nie je daná

- iné autopožičovne sú lacnejšie

Žalobca je toho názoru, že v rámci podanej žaloby dostatočne opísal skutočnosti a dôkazy, ako aj uplatňované nároky a preto žaloba spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Ustálená judikatúra súdov Slovenskej republiky jednoznačne ustálila, že nároky poškodeného spočívajúce v náhrade škody predstavujúcej náklady na nájom náhradného motorového vozidla vyplývajú z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Tvrdenie žalovaného, že nárok na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona č. 381/2001 Z.z., ani z Občianskeho zákonníka považujeme za účelové a zavádzajúce. Podľa právnych predpisov Európskej únie, ako aj podľa právneho názoru orgánu dohľadu v poisťovníctve - Národnej banky Slovenska - je poškodený z PZP spotrebiteľom, a to aj napriek skutočnosti, že nie je zmluvne viazaný na poisťovateľa, ktorý ale svojim konaním pri likvidácii poisťnej udalosti zasahuje do jeho práv, resp. ukladá mu povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Ďalej uvádzame, že jedným z cieľov

Združenia spotrebiteľov poisťných produktov je aj ochrana práv klientov poisťovní. Podľa § 25 ods. 1 zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaní pred orgánmi verejnej moci. Podľa § 291 ods. 1 CSP sa spotrebiteľ môže dať v spotrebiteľskom spore zastupovať právnickou osobou založenou na ochranu spotrebiteľa a súd v takomto prípade dokonca podľa § 296 CSP nemôže použiť ustanovenia o sudcovskej alebo zákonnej koncentrácii konania. Preto je podľa našej mienky na súde prípustné zastúpenie žalobcu, ktorý je členom Združenia, Združením spotrebiteľov poisťných produktov. Žalovaný namieta údajný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Žalobca však s takýmto tvrdením žalovaného nesúhlasí a to z dôvodu, že z predložených listinných dôkazov je nepochybné, že pohľadávka uplatňovaná v predmetnom konaní bola riadne a platne postúpená na žalobcu, pričom žalobca vo svojom návrhu preukázal tak vznik škody/pohľadávky na strane postupcu v dôsledku reálneho úbytku majetkových hodnôt v majetkovej sfére poškodeného, ako aj titul, na základe ktorého došlo k postúpeniu pohľadávky na postupníka pričom nešlo o postúpenie všetkých práv vyplývajúcich poškodenému z dopravnej nehody, ale išlo o postúpenie konkrétneho a určiteľného nároku na náhradu škody v presne stanovenej výške. Z tohto dôvodu preto nie je možné tvrdiť, že by malo ísť o neplatne postúpenú či neurčitú pohľadávku. V množstve súdnych sporoch žalobcu spol. Poistná udalosť s.r.o. s poisťovňami v právne totožných veciach súdy prvého aj druhého stupňa v odôvodneniach svojich rozsudkov opakovane konštatovali možnosť postúpenia budúcej pohľadávky ako aj obsahovú dostatočnosť používaných Zmlúv o postúpení či existujúcu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na základe uzavretej zmluvy o postúpení a preukázanej existencie reálneho úbytku v majetkovej sfére poškodeného v čase vyhlásenia rozsudku. Vv rámci jedného právneho vzťahu postupca bol dlžníkom postupníka a zároveň bol postupca aj veriteľom žalovaného a to v rámci druhého právneho vzťahu.

4a. V súvislosti s údajnou neobvyklosťou a nedôvodnosťou dezinfekcie vozidla vo výške 25,- Eur žalobca uvádza, že rozhodne nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že takýto náklad je nedôvodný, neobvyklý a podobne, príp. že by ho mala automaticky zahŕňať cena nájmu, alebo preto, že žalobca neuviedol ako presne prebiehala dezinfekcia vozidla. Prenajímateľ pred pandémiou COVID-19 takúto položku preukazateľne neúčtoval - viď súdne spory spred pandémie. Túto položku začal prenajímateľ k pôvodným cenám, po zmluvnej dohode s nájomcom, účtovať až po vzniku celosvetovej pandémie COVID-19, kedy bolo celospoločensky „povinné“ či požadujúce rozsiahle a vysoko nadštandardné dezinfikovanie predmetov a interiérov a to obzvlášť takých, ktoré sa požičiavali medzi viacerými cudzími fyzickými či právnickými osobami. V určitom období teda boli vyvolané radikálne zvýšené náklady súvisiace s nákladnou a časovo náročnou COVID-dezinfekciou interiéru požičiavaného vozidla, ktoré sa z hľadiska ekonomickej zákonitosti skôr či neskôr museli odzrkadliť v cene nájmu a to v podobe samostatnej položky za dezinfekciu, prípadne v podobe zvýšenej ceny nájmu. Žalovaná žiadnym dôkazom nepreukázala neobvyklosť takejto položky, resp. neobvyklosť výšky tejto položky a nepreukázala ani to, že v rámci ochrany zdravia dezinfekciu interiéru požičiavaného vozidla v súvislosti s pandémiou COVID-19 iné autopožičovne v danej dobe vôbec realizovali, resp. že ju realizovali v rámci ceny nájmu („Vo vzťahu k spornej otázke ohľadom odpočtu nákladov dojednaných a fakturovaných žalobcom za dezinfekciu náhradného vozidla vo výške 25,00 EUR súd konštatuje, že súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom a zabezpečením škody, čo náklady na dezinfekciu náhradného vozidla bez rozumných pochybností predstavujú. Ide teda o náklad, ktorý vznikol v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na poškodenom vozidle a nebyť uvedenej poisťnej udalosti, k vzniku týchto nákladov by vôbec neprišlo.“ - Rozsudok OS Bratislava I, sp. zn. 39Cb/43/2022, zo dňa 25.04.2023). V súvislosti s preukázaním uplatnených nárokov žalobca uvádza, že uplatnené nároky boli poisťovni preukázané presne podľa zákona. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP je poškodený povinný poisťovni preukázať uplatnený nárok za náhradné vozidlo, čo poškodený učinil predpísaným postupom a to tým, že podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka poisťovateľovi predložil potrebné doklady ktoré si poisťovateľ vyžiadal, konkrétne nájomnú zmluvu a k nej prislúchajúcu dokumentáciu za uskutočnený a uplatňovaný nájom náhradného vozidla. Zákon o PZP, čo sa týka povinnosti písomného vysvetlenia dôvodov zníženia poisťného plnenia za uplatnený nárok, v tomto prípade teda preukázania neobvyklosti ceny nájmu, preniesol dôkaznú povinnosť na poisťovateľa. Toto je poisťovateľ povinný podľa zákona poškodenému po ukončení šetrenia v prípade zníženia poisťného plnenia preukázať a to v písomnom vysvetlení dôvodov (napr. v oznámení o ukončení šetrenia a výške poisťného plnenia) a nie až v rámci vyjadrení poisťovateľa pri súdnom spore. V prípade ak si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP a po skončení šetrenia a zlikvidovaní uplatneného nároku neposkytne poškodenému zákonom predpísané písomné vysvetlenie, tak nie je oprávnený, podľa § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, uvedené dôvody následne použiť v súdnom

konaní. Je neprípustné v súdnom konaní, navyše roky po podaní žaloby rozširovať dôvody zníženia požadovaného poistného plnenia a/alebo produkovať také dôkazy, ktoré poisťovateľom neboli použité pri písomnom vysvetlení zníženia poistného plnenia. Pretože poisťovňa v Oznámení o poistnom plnení, ktoré je zároveň písomným vysvetlením dôvodov odmietnutia/zníženia časti požadovaného poistného plnenia, neuviedla de facto nič konkrétne, tak akékoľvek rozširujúce dôvodenie žalovaného nad rámec vysvetlenia v tomto oznámení a produkcia nových dôkazov je v súdnom spore podľa § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprípustná a bez právneho významu (v oznámení o poistnom plnení poisťovňa uviedla výlučne to, že cenu nájmu znížila, resp. to že akú cenu nájmu priznala a bodka).

4b. V súvislosti s účelnosťou nájmu náhradného vozidla po dátume 24.02. 2022, resp. 26.02. 2022 žalobca odkazuje na svoju právnu argumentáciu uvedenú v žalobe, z ktorej jednoznačne vyplýva, že právny záver o tom, že nárok na náhradné auto netrvá až do riadneho skončenia šetrenia poisťovne, ale končí už momentom predbežného oznámenia poisťovne o totálnej škode nie je podľa Ústavného súdu SR eurokonformný a je arbitrárny, neústavný a neudržateľný. Nárok na náhradné vozidlo pri totálnej škode trvá až do riadneho skončenia šetrenia poisťovne, ktorého koniec nastáva momentom doručenia oznámenia o ukončení šetrenia a výške poistného plnenia do dispozičnej sféry poškodeného. Žalobca považuje za potrebné upriamiť pozornosť súdu na to, že právna neexistencia údajnej prírážky vyplýva jednak i) z cenníka prenajímateľa, kde žiadne prírážky uvedené nie sú, jednak ii) z nájomnej zmluvy, kde žiadna prírážka rovnako spomenutá nie je a jednak aj iii) z faktúry za nájom, kde je fakturovaná iba jedna položka a žiadna ďalšia samostatná položka č. 2 ako prírážka tam fakturovaná nie je. Inými slovami, čo sa týka ponuky prenajímateľa a následne v zmluve dohodnutej dennej sadzby ceny nájmu, tak v prípade nájmu na dobu neurčitú ide o jednu jedinú pevnú a nedeliteľnú dennú sadzbu ceny nájmu a nejedná sa o súčet viacerých položiek, ktoré sa sumarizačne narátavajú do dennej sadzby ceny nájmu. Ak by aj o sumár viacerých položiek išlo, čo nejde, ale ak by aj išlo, tak z hľadiska posúdenia obvyklosti sumárnej sadzby ceny denného nájmu je dôležité posudzovať zmluve dohodnutú dennú sadzbu ceny nájmu a k tomu prislúchajúce podmienky zmluvy. Pretože kontrolou účtovníctva žalobcu bolo zistené, že pôvodný účtovný doklad - faktúra za nájom v niektorých formálnych prvkoch nezodpovedá cenníku prenajímateľa a ani zneniu nájomnej zmluvy, bola za účelom zosúladenia podoby faktúry s nájomnou zmluvou vystavená opravná faktúra v znení aké zodpovedá uzavretej nájomnej zmluve. Opravná faktúra je vystavená na totožnú sumu ako pôvodná faktúra a zodpovedá nájomnou zmluvou dohodnutým parametrom poskytnutej služby. Všetky podmienky kontraktu, vrátane cenových relácii stanovuje zmluva a nie faktúra. Faktúra za nájom je iba účtovný doklad ktorého funkciou je dokumentovať platbu za dohodnutú obchodnú transakciu. Právo neumožňuje faktúru nadradiť nad nájomnú zmluvu a ako rozhodujúci dokument považovať výlučne faktúru za nájom, ktorá je iba účtovný doklad, ktorý má nadviazať na zmluvu. Ďalej žalobca uvádza, že prenajímateľ (od ktorého sa poškodený rozhodol prenajať si náhradné vozidlo) poskytuje v zmysle jeho cenníka dve rovnocenné možnosti nájmu náhradného vozidla. Jedna možnosť je nájom vozidla na dobu určitú a druhá možnosť je nájom na dobu neurčitú pričom tieto dve možnosti nájmu nie sú akési podskupiny jedna druhej a podobne ale ide o dva samostatné a rovnocenné režimy nájmu. Nemožno od poškodeného (nájomcu) spravodlivo žiadať, aby si v záujme získania čo najnižšej ceny náhradné vozidlo požičiaval za takých podmienok, ktoré mu v danej chvíli nevyhovujú, sú pre neho neakceptovateľné či nesplniteľné. Poškodený nemal v danej chvíli voľné finančné zdroje na nájom náhradného vozidla, keďže dopravná nehoda sa mu stala nečakane a nepredvídane, nevedel ani len približne odhadnúť dĺžku doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla a zároveň nevedel či bude náhradné motorové vozidlo skutočne potrebovať celú predpokladanú dobu nájmu a tak nemal záujem sa viazať a uzatvárať nájomnú zmluvu na náhradné motorové vozidlo na dobu určitú. Rozhodol sa preto pre úplne iný nájom náhradného motorového vozidla, nájom v režime doby neurčitej, ktorá mu nijakým spôsobom nekomplikovala finančnú situáciu, poskytovala výrazne väčšiu flexibilitu a umožňovala mu náhradné motorové vozidlo bez sankcii kedykoľvek vrátiť. V prípade neexistencie ponuky nájmu v režime doby neurčitej by pre určitú skupinu poškodených možnosť nájmu náhradného vozidla reálne vôbec neexistovala, pretože bez platieb vopred im nebude žiadna autopožičovňa ochotná auto požičať. Čo sa týka vyjadrení žalovaného o neopodstatnených prírážkach k cene nájmu a podobne, tak uvádzame, že podľa prenajímateľa k dohodnutému nájomnému nie sú dofakturované žiadne dodatočné prírážky. Nájomná zmluva jednoznačne a zrozumiteľne v bode 15 zmluvy uvádza jednu jedinú dennú sadzbu nájmu vyjadrenú jedným číselným údajom pričom táto denná sadzba nájmu sa zhoduje s dennou sadzbou nájmu fakturovanou vo faktúre za nájom motorového vozidla. Ďalej žalobca považuje za potrebné upriamiť pozornosť súdu na to, že na tunajšom súde (pôvodne na Okresnom súde Bratislava I) sa aj iné autopožičovne ako žalobcovia domáhajú/li plnení za znížené poistné plnenia od rôznych poisťovní a to pre údajne neobvykle vysoké ceny nájmov náhradných vozidiel. To samo osebe potvrdzuje obvyklosť cien žalobcu. Poukazujeme aj na rozsudok Krajského

súdu Bratislava, sp. zn. 4Cob/17/2017 zo dňa 10.5.2018, ktorý na str. 9 a 10 uviedol to, že sumu žalobcu vo výške 66,- eur za 1 deň nájmu vozidla strednej triedy považoval za obvyklú a primeranú. V otázke údajnej nedôvodnej prirážky, ako aj ceny nájmu 66,- eur/denne existuje pomerne ustálená a dlhodobá rozhodovacia prax súdov v tom zmysle, že nejde o žiadnu neopodstatnenú a nedôvodnú údajnú prirážku a preto súdy žalobám žalobcu vyhovelí v celom rozsahu. Opätovne zdôrazňujeme, že 11 (slovom: jedenásť) autopožičovní sa vyjadrilo, že ceny žalobcu sú v kontexte jeho podmienok nájmu obvyklé (primerané, resp. cenovo účelné) a preto nie je dôvod direktívne rozhodnúť, že tomu tak nie je. Čo sa týka dôkazov predložených žalovaným, tak žalobca v prvom rade poukazuje na zavádzajúcu prezentáciu daných dôkazov zo strany žalovaného, ktorý obchodníckym figľom súdu podsúva nižšie ceny bez DPH, hoci v skutočnosti sa účtujú vyššie ceny s DPH. Navyše v prípade neurčitej doby nájmu sa neúčtujú zvýhodnené denné sadzby za viac dní a to z toho dôvodu, že nájomca si s prenajímateľom dĺžku nájmu pevne a nemenne nedohodne vopred, ale nájom predlžuje po 1-2 dňoch a to dovtedy, pokiaľ potreba nájmu trvá. V skratke, pri dobe neurčitej sa nepoužíva zvýhodnená sadzba za viac dní.

5. Žalovaná sa k replike žalobcu písomne nevyjadrila

6. Súd na pojednávaní dňa 05.05. 2025 za neprítomnosti právneho zástupcu žalovanej, ktorý sa písomne ospravedlnil, vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, listinami, založenými do spisu oboma účastníkmi konania, a to so Zmluvou o nájme zo dňa 19.01. 2022, Čestným prehlásením poškodeného zo dňa 16.05. 2022, faktúrou č. XXXXXX zo dňa 07.03. 2022, splatnej dňa 09.05. 2022, Opravnou faktúrou č. 220301 zo dňa 07.03. 2022, splatnej dňa 09.05. 2022, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 07.03. 2022, Oznámením o poistnom plnení zo dňa 29.06. 2022 a 04.05. 2022 a ustálil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 11.01.2022 došlo k dopravnej nehode pričom vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si náhradu škody uplatňoval poškodený, resp. žalobca. Poškodený bol v dôsledku škody vznikutej na jeho motorovom vozidle nútený požičať si náhradné motorové vozidlo a to po dobu opravy jeho poškodeného vozidla, príp. po dobu riešenia poskytnutia náhrady škody za jeho totálne zničené motorové vozidlo. Poškodený za týmto účelom uzavrel nájomnú zmluvu so spol. Poistná udalosť s.r.o., predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla. So žalobcom sa zmluvne dohodol na nájme náhradného motorového vozidla značky Kia Ceed v cene 66,- Eur/deň, ktorý trval od 19.01. 2022, 11:30 hod do 07.03. 2022, 18:00 hod. Celkovo nájom trval 48 dní pričom za tieto dni nájmu náhradného motorového vozidla bola poškodenému následne vystavená faktúra č. 220301 (a opravná faktúra v rovnakej výške) v celkovej sume 3.193,- EUR v rámci ktorej bolo účtovaných aj 25,- Eur za dezinfekciu vozidla v súvislosti s pandémiou Covid-19.

8. Žalovaná listami zo dňa 29.06. 2022 a 04.05. 2022 oznámila žalobcovi, že dňa 03.05. 2022 a 28.06. 2022 ukončila šetrenie poistnej udalosti a že poistné plnenie predstavuje sumy 1.364,- EUR a 346,- EUR. Žalovaná priznala plnenie len za 48 dní nájmu náhradného vozidla, za 10 dní od 26.02. 2022 do 07.03. 2022 nájom náhradného vozidla nepriznala s poukazom na skutočnosť, že 24.02. 2022 bola škoda na vozidle vyhodnotená ako totálna. Žalovaná priznala sadzbu za prenájom vozidla vo výške 44,- EUR/deň s poukazom na porovnateľné ponuky autopožičovní v regióne a kategórie poškodeného vozidla. Celkovo tak poskytla žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 1.710,- EUR

9. Poškodený dňa 07.03. 2022 odplatne (dňa 16.05. 2022 uhradil poškodený žalobcovi sumu 3.193,- EUR) postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 3.193,- EUR spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu.

10. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s ďalšími listinami predloženými v konaní a celým obsahom spisového materiálu.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoPZP), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vznikutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku. 14. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné

plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 6 ZoPZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody vrátane inej ujmy, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 7 ZoPZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 8 ZoPZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 11 ods. 8 ZoPZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata sumy 1.483,- EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poistenca žalovaného predstavujúcu nájomné za nájom náhradného vozidla poškodeného, ktorý nárok vyplývajúci z poistnej udalosti, ktorý poškodený postúpil žalobcovi a uplatnená suma predstavuje rozdiel medzi nákladmi spojenými s prenájomom náhradného vozidla vo výške 3.193,- EUR a plnením poskytnutým žalovaným vo výške 1.710,- EUR. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná na základe povinného zmluvného poistenia zodpovedá za škodu spôsobenú jej poistencom poškodenému, že protiprávnym konaním poistenca došlo ku vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, že vozidlo bolo opravované v servise, že poškodený si v dôsledku nemožnosti používať poškodené vozidlo prenajal náhradné vozidlo od 19.01.2022, 11:30 hod do 07.03.2022, 18:00 hod. Ďalej nie je sporné, že celkovo nájom trval 48 dní pri dennej sadzbe nájomného 66,- EUR, pričom za tieto dni nájmu náhradného motorového vozidla bola poškodenému následne vystavená faktúra č. XXXXXX(a opravná faktúra v rovnakej výške) v celkovej sume 3.193,- EUR v rámci ktorej bolo účtovaných aj 25,- Eur za dezinfekciu vozidla v súvislosti s pandemiou Covid-19. Spornou skutočnosťou ostala dĺžka doby nájmu vozidla, keď žalovaná uznala ako účelnú a opodstatnenú dobu 38 dní, teda od prevzatia vozidla na opravu dňa 19.01. 2022 do dňa 24.02. 2022, kedy bola škoda na vozidle vyhodnotená žalovanou ako škoda totálna. Ďalšie dni nájmu náhradného vozidla do 07.03. 2022, kedy žalovaná doručila žalobcovi oznámenie o poistnom plnení za obdobie 10 dní poistné plnenie v sume 1.483,- EUR krátila. Zo strany žalovanej bola v rámci prostriedkov procesnej obrany namietaná jednak aktívna vecná legitímácia žalobcu, právne zastúpenie žalobcu, výška denného nájmu vo výške 66,- EUR, keď v oznámení o poistnom plnení uznala denné nájomné vo výške 44,- EUR s poukazom na porovnateľné ponuky autopožičovní v regióne.

12. Aktívna vecná legitímácia je stav, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a účastník na opačnej procesnej strane

(žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Pokiaľ ide o námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vznesenú žalovanou, súd uvádza, že ju nepovažuje za dôvodnú. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi poškodeným, ktorý je bez pochybností vo vzťahu k žalovanej v prípade súdneho konania aktívne vecne legitimovaným subjektom a žalobcom dňa 07.03. 2022 v zmysle ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k postúpeniu jeho hmotnoprávných oprávnení voči žalovanej, zakotvených v príslušných ustanoveniach Zák. č. 381/2001 Z.z. Vzhľadom k tomu, že postúpenie pohľadávky (navyše nároku zo škodovej udalosti, nie zo záväzkovo-právneho vzťahu) oznámil žalovanej postupca (poškodený), nie je žalovaná v zmysle ust. § 526 ods. 2 OZ oprávnená dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení, resp. dožadovať sa jej preskúma súdom z hľadiska jej platnosti. V otázke právneho zastúpenia žalobcu poukazuje súd na písomné vyjadrenie žalobcu a považuje námietku žalovanej v tejto časti za nedôvodnú.

13. Pojem škoda treba vykladať v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je v zásade ujma, ktorá znamená zmenšenie, zničenie, stratu, zníženie či iné znehodnotenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržíavanému. V danom prípade je nevyhnutná potreba žalobcu (právneho predchodcu) zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybňovaná.

14. Súd nárok uplatnený žalobcom voči žalovanému posúdil ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 ZoPZP, v zmysle ktorého si poškodený môže uplatniť nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, pričom nárok na žalobcu prešiel z poškodeného postúpením pohľadávky. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu mal súd za to, že táto je daná a bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.03. 2022. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného motorového vozidla, a to v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Bolo nepochybné, že poškodený sa dostal do situácie, kedy si bol nútený prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného. Žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil. Uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodeného stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať.

15. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že dôvod na nájom náhradného vozidla odpadol už dňa 24.02. 2022, kedy škodu na vozidle vyhodnotil ako totálnu, považuje súd aj túto za nedôvodnú. Ako uviedol žalobca už v podanej žalobe, Ústavný súd SR svojím nálezom III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023 konštatoval, že akákoľvek predbežná informácia poisťovne o vzniku totálnej škody je právne bezvýznamná a že pre posúdenie konca nároku na náhradné vozidlo je rozhodujúce až riadne konečné (záverečné, finálne) oznámenie poisťovne vystavené v súlade s § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP č. 381/2001 Z.z. Je teda zrejmé, že až doručením Oznámenia o poistnom plnení žalobcovi dňa 07.03. 2022 odpadol zákonný nárok na nájom náhradného vozidla. V zmysle ustálenej súdnej praxe za skutočnú škodu sa považujú aj náklady za prenájom náhradného motorového vozidla. Jedná sa o výdavky, ktoré by poškodenému neboli vznikli, ak by mohol používať svoje motorové vozidlo, avšak v dôsledku škodovej udalosti bol z možnosti používať vlastné motorové vozidlo vylúčený a to až do doby, keď disponoval oficiálnom informáciou žalovanej o skončení šetrenia poistnej udalosti a o tom, že poistná udalosť bola vyhodnotená ako totálna škoda - neekonomická oprava. Ak žalovaná už 24.02. 2022 disponovala informáciou o výsledku šetrenia poistnej udalosti, nič jej nebránilo, aby ukončila šetrenie poistnej udalosti a oznámila

žalobcovi výšku poistného plnenia ešte ten istý deň. To, že poškodený používal náhradné vozidlo ešte ďalších 10 dní je výlučne zavinením žalovanej a nemôže ísť na úkor žalobcu.

16. K otázke krátenia sadzby denného nájomného na sumu 44,-EUR, resp. 45,- EUR, oproti žalobcom fakturovanej sumy 66,- EUR súd uvádza, že takýto postup žalovanej považuje jednoznačne za svojvoľný a v rozpore s ust. § 11 ods. 6, písm. b/ ZoPZP. Žalobca zmluvou o nájme vozidla výšku nájomného za náhradné vozidlo, ktorú poškodený aj reálne pred postúpením veci žalobcovi uhradil, preukázal, že v uvedenej výške má nárok na náhradu škody zavinennej poisťovňou žalovanej.

17. K začiatku plynutia omeškania žalovanej súd uvádza, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplате žiadanej náhrady skutočne došlo. (pozri Ústavný súd SR v nálezoch zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020-29 a zo dňa 28.10.2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020). Najvyšší súd SR v Uznesení zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021, v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na vyššie citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom SR označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci. Najvyšší súd dal do pozornosti aj predchádzajúce rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach, konkrétne rozsudok z 21. mája 2020 sp. zn. 1Cob/100/2019, rozsudok zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 2Cob/200/2019 a rozsudok zo dňa 27.04.2017 sp. zn. 1Cob/109/2016, v ktorých už Krajský súd v Bratislave prijal záver, že povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti upravenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak nezbavuje poisťovateľa povinnosti poisťovateľa platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenia podľa § 517 ods. 2 OZ, a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP včas. Súd v tomto smere upozorňuje aj na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/1/2022.

18. Náhrada škody, ktorú mala žalovaná vyplatiť je peňažným plnením a z dôvodu, že sa dostala s jeho plnením do omeškania žalobca si uplatnil príslušenstvo žalovanej pohľadávky nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Od tohto dátumu súd zaviazal žalovanú na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky priznanej súdom v zmysle vyššie citovaných ustanovení, keďže dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ustanovením (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.), v príslušnej požadovanej základnej úrokovej sadzbe, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

18. O trovách konania súd rozhodol vo výroku II. tohto rozsudku podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanej, keďže mal žalobca plný úspech v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestský súd Bratislava IV v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.